

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XXXVII. De ingenti multitudine beneficiorum Dei, & multitudine
peccatorum hominis, ea spernentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

294 CONTEMPLATIONES
CONTEMPLATIO.
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXXVII.

*De ingenti multitudine Dei
beneficiorum, & hominis ea
spernentis multitudine pec-
catorum.*

Quis dabit capiti meo aquam, &
oculis meis fontem lacrymarum?
& plorabo die & nocte. Deducant o-
culi mei lacrymas, & palpebrae meae
defluant aquis. Conferam me in lo-
cum fletuum: laborabo in gemitu
meo; lavabo per singulas noctes le-
ctum meum; lacrymis meis stratum
meum rigabo. Erunt mihi lacrymae
meae panes mei die ac nocte: & gemi-
tum meum non abscondam. Proster-
nam me, & dimittam habenas lacry-
mis: & prorumpent flumina oculo-
rum meorum: flebo amarissimam con-
tritionem cordis mei. Plorans plorabo:
& la-

& lacrymæ meæ erunt in maxillis meis,
 quibus peccata mea deplorabo gravis-
 sima; & impiam ingratitude[m], quam
 Deo & Domino meo reposui, dete-
 stabor.

Ah! utinam deficerent præ lacry-
 mis oculi mei; viscera mea conturba-
 rentur; & secur meum in terra effun-
 deretur, super enormitates meas!

Multæ & graves sunt causæ, ô Do-
 mine! propter quas oculi mei aquas,
 imò sanguinem, stillare deberent. Ni-
 hil autem jam contemplanus; nisi ma-
 gnitudinem & multitudinem benefi-
 ciorum tuorum, quibus me, adhuc ini-
 micum tuum, affecisti.

Ut igitur anima mea confundatur,
 genæ meæ erubescant, oculi conci-
 dant occlusi, egoque malitiosam &
 contaminatissimam vitam meam odio
 prosequar æterno: incipiam percen-
 sere tua benefacta, & mea malefacta:
 ut videam, quis tu sis? quis ego sim?
 quid tu mihi præstiteris? quid ego tibi
 reddiderim?

Demitte de cœlo Spiritum tuum

296 CONTEMPLATIONES

ctum, veritatis doctorem: & operare
in immiti duroq; corde meo intimam
& Divinam pœnitentiam, cujus mei
nunquam pœniteat.

Jam, ô Divini amor Numinis! Pa-
tris omnipotentis Prolisqve beatissi-
mæ sancta communicatio! omni-
pens Paraclete, Spiritus! cordis mei pe-
netralibus potenti illabere virtute, &
tenebrosa quæq; latibula, corusci lu-
minis fulgore, habitator irradia.

Veni jam, veni benignissime do-
lentis animæ consolator! protector
in opportunitatibus, & in tribulatione
adjutor.

Veni mundator scelerum! curator
vulnerum!

Veni fortitudo fragilium! releva-
tor labentium.

Veni humilium doctor! superbo-
rum destructor!

Veni! ô orphanorum pie pater!
viduarum dulcis judex.

Veni spes pauperum! refocillator
deficientium.

Veni navigantium sidus! naufragii
por-

portus! Veni omnium viventium singularare decus! morientium unica salus! Veni, sanctissime Spiritus! Veni & miserere mei.

Apta me tibi, & condescende propitiùs mihi: ut mea tuæ magnitudinì exiguitas, roboriqve tuo mea imbecillitas, secundùm multitudinem tuarum complaceat miserationum.

Tempus fuit, Deus meus! quo ego non fui, quodqve recordari non possum; & tu, ut essem, me fecisti: formasti me ex terræ gleba; & ad tuam me imaginem & similitudinem creasti.

Eduxisti me ex utero matris meæ; spes mea fuisti ab uberibus matris meæ: in te projectus sum ex utero. Ab eo enim tempore, quo primum vitales hausi auras, & hanc mundi tabernam intravi, animaq; corporeum incessit tabernaculum, pater meus es; redemptor meus es; protector meus es; salvator meus es; auxiliator meus es.

Creasti corpus meum, & omnia corporis membra; dedisti animam mihi, & omnes animæ virtutes; & con-

298 CONTEMPLATIONES
servâsti in hanc usque horam vitam
meam benignissimè.

Addidisti aliud beneficium, quod
longè est cæteris pretiosius: ut arctius
me tibi devincires. Descendisti, ô
Deus meus! de cælo: & ut me inve-
nires, ubiqve me perditum quæсивisti.
Incarnatione tuâ infirmam & miseram
meam carnem, ex ignominia & abje-
ctione, in quam Diaboli seductilibus
suggestionibus inciderat, eruisti: san-
ctissimâ nativitate tuâ, nativitatem
meam peccaminosam sanctificâsti.

Captivitate & vinculis tuis, ex vin-
culis concatenatorum peccatorum
meorum, me exsolvist.

Dum in manus peccatorum te tra-
didisti; ex peccati me potestate eripu-
isti; in forma carnis peccatricis, vitam
meam sceleratam, quippe opus Sata-
næ, abolevist.

Ingenti isthac misericordiâ arctis-
simè me tibi obligâsti: beneficiis istis
ad te allexisti: grandibus istis meritis,
spem confirmâsti & stabilivisti. Exci-
tare in me voluisti odium & detesta-
tionem

tionem peccatorum: quia tot ac tanta laborasti, & sustinuiſti; ut cœleſti me Patri tuo reconciliares, regnumque peccati everteres.

Ita carbones candentes congregaſti ſuper caput meum; quibus accenderes cor meum: ut, obrutus quaſi miſericordiæ operibus, quæ in redemptione hactua includuntur, cum toto corde diligerem, qui totus me dilexit, & ſe totum mihi impertivit.

Redemiſti me, Domine, Deus meus! cui autem bono, niſi me baptizari permiſiſſes?

In tanta igitur multitudine hominum infidelium, ut ex fidelibus prognascerer parentibus, voluiſti: &, præ omnibus incredulis, Ethnicis, Turcis, Judæis ita me beaſti; ut per lavacrum in verbo, & juxta verbum tuum, renascerer, & Chriſtum meum, cum omnibus beneficiis ſuis, induerem.

Ibi adoptaſti me in filium, & hæredem me conſtituiſti: ibi fœdus initum inter nos illud mirabile; ut ego tuus eſſem, & tu meus eſſes: ut tu meus

300 CONTEMPLATIONES
esfes Dominus ; & ego tuus essem ser-
vus : ut tu meus esfes Pater ; & ego
tuus essem filius. Ibi ita inter nos con-
stitutum est : ut tu paternum mihi ani-
mum declarares ; & ego filiali te ob-
servantiâ audirem.

Ecquid sacramentum commemo-
rem aliud ? quod constituisti ; ut salu-
tare esfet peccatorum pharmacum ;
quæ, ceu infelicia & pestifera mea vul-
nera, per sanguinem tuum, sanares, &
subindè me magis magisq; perficeres.

Etiamsi autem tot abs te accipi be-
neficia, tot in promptu habui contra
peccatum antidota : in obedientia ta-
men non perseveravi ; sed fœdus illud
sæpè violavi : & tamen tam fuisti mise-
ricors, tam clemens ; Deus ! ut meam
inobedientiam sustineres.

O salus & spes mea ! Deus ! quo-
modo misericordiam & clementiam
tuam absq; lacrymis commemorem ?

Quoties me, utpote justus iudex,
occidere & annihilare debuisses ? &
nihil horum mihi evenit. Quot millia
animarum jam in infernum sunt de-
trusa,

trusa, æternis flammis & suppliciis affi-
cienda? quæ peccatorum meorum nu-
merum & gravitatem non attigerunt;
& ego nondum concremor! Quid de
me factum fuisset; si unà cum ipsis me
excidisses?

Quàm horrendū, mihi esset iudicium
pertimescendum; si immutabilis & se-
vera iustitia tua, secundum foeditatem
iniquitatum mearū, me plectere volu-
isset? Qvis tibi, Deus meus! manus il-
las tuas ligavit? Qvis fuit interces-
sor meus? cū somnum ego peccato-
rum securissimè dormirem. Qvis fla-
gellum iræ tuæ continuit? cū de die
in diem te provocarem, & impelle-
rem?

Quid placuit tibi in me? quid tam
acceptum tibi in me fuit? ut parceres
mihi: cū extirpares alios; quos, in
cœno peccatorum sese volutantes, in
medio dierum suorum, ad tribunal
tuum justissimum propellebas.

Clamabant peccata mea in cœlum;
& tu aures tuas obturabas: malitia mea
quotidiè multiplicabatur; & tua simul

302 CONTEMPLATIONES
multiplicabatur misericordia. Pecca-
bam ego; & tu me expectabas: fu-
giebam te; & tu appropinquabas ad
me: toties te ad iram provocabam, ut
provocando defatigarer; & tu mise-
rendo non defatigaberis: quasi mea
tibi transgressiones placerent; quæ
abominabilis erant in te ingratitude.

In pleno transgressionum mearum
curriculo, multas mihi bonasque sug-
gestisti cogitationes, ac utiles submi-
nistrasti admonitiones; quibus à trans-
gressionibus me abduceres.

Quoties, stans ante ostium cordis
mei, pullasti, & clamasti? *reverte-
re, revertere, fili degener!*
nec dirigam contra te faciem
meam; modò agnoscas pec-
cata, quibus offendisti Deum
tuum. Quoties, voce hac amabilis-
simâ, ad te me vocasti? quoties me co-
hortatus es, magno timore, minis ter-
ribilissimis, expectatione quotidiani,
imò

imò perpetui, mortis & iudicii immiseri-
cordis, periculi?

Quot largitus mihi es concionato-
res? quot doctores mihi constituisti?
qui partim doctrinâ, partim exemplo
viam mihi, quam ingrederer, osten-
derent?

Allexisti blandissimis me compel-
lationibus; castigasti morbis me peri-
culosis; & calamitatibus aliis: neque
quicquam intermisisti eorum, quibus
ab aviis in viam reduci possem.

Quid retribuam tibi, Domine! pro
omnibus, quæ tribuisti mihi?

Quia creâsti me; me, & omnia, quæ
posideo, tibi debeo: me enim, &
omnia, quæ posideo, fecisti.

Quia conservâsti me: denuò me, &
mea omnia, tibi debeo.

Ipsam te insuper, Domine! in ma-
gnam mihi & copiosam mercedem de-
disti: quid reddere tibi ego possum?

Si omnes Angelorum omnium vi-
tæ, si omnes hominum omnium ani-
mæ, in mea essent manu, egoque eas
tibi offerre constituerem: sum unica
fangvi-

304 CONTEMPLATIONES
sanguinis, pro me effusi, gutta in com-
parationem venire haudquaquam pos-
sent.

Queror igitur meritisimo meo, &
ingemisco : quis dabit capiti meo a-
quam, & oculis meis fontem lacryma-
rum? & plorabo die & nocte: & de-
plorabo abominandam ingrati-
tatem meam; quâ ego, Creator opti-
me! creatura tua, tot & tanta, tamque
incomprehensibilia beneficia sum
profecutus.

Juva me, Deus meus! tuam mihi
gratiam imperti: ut prævaricationes
meas tibi contritione intimâ cõfitear.

Ah! Domine: creatura ego sum
tua, etsi jam infelicissima, & te Crea-
tore indigna. Secundum imaginem &
similitudinem tuam creâsti me: respice
me, Domine! Aufer à me, quicquid
ego invexi: & nihil invenies, nisi quod
bonum, quodque ipsemet concessi-
sti, bonitatis omnis architectus o-
ptimus.

Omnibus cheu! viribus sanctæ vo-
luntati tuæ restiti; & multum laboravi,
ut

ut tibi repugnarem : eheu ! quantam
in me iram securè concitavi !

Festinarunt pedes mei ad mala : pa-
rârunt se manus meæ ad damna , ad
avaritiam , ad quasvis impuritates :
converterunt se oculi mei ad vanita-
tem : audiverunt aures meæ mendacia,
scurriles confabulationes , calumnias,
convicia.

Anima ipsa nobilissima, & cœlesti-
bus tuis ministris vicina, quæ te con-
templari, te intueri, te videre debuis-
set, avertit se à pulcritudine tua ines-
fabili; & ad blandientem fallentemq;
mundi pulcritudinem se convertit, &
id egit sollicitè : ut hujus mundi bo-
nis fragilibus ad libidines abuteretur :
quod quàm grave & noxium sibi esset,
non ignorabat.

Ecce hic est intellectus animæ meæ!
quid boni ex voluntate proveniat?

Inclinâsti, Domine! arbitrium me-
um ad bona cœlestia : sed declinavit
ad terrestria; & amor caduco totum
se mancipavit.

Hæc est, Domine, gratia illa, quam,
pro

306 CONTEMPLATIONES
pro donis tuis pretiosissimis, tibi re-
posui.

Quid respondebo tibi, ah! Domi-
ne! si ad tribunal me tuum voces, di-
casque: plantaveram ego te vitem ge-
nerosam, totum semen fidele: quo-
modo ergo mutatus es mihi in dege-
neres palmites vitis alienæ?

Quòd si tam turpiter ego sto in
examine beneficii creationis: quid fu-
turum; si ratio mihi sit reddenda be-
neficii conservationis?

Conservâsti enim eum tot dies, tot
menses, tot annos: qui omnes sensus
suos contemptui & despectui mandato-
rum tuorum dicavit; qui servos tuos
est persecutus; qui sanctorum tuo-
rum communionem scandalizavit;
qui regnum peccatorum stabilivit &
ampliavit.

Servâsti linguam; quæ te blasphemavit,
& nomen tuum assumsit in va-
num: servâsti membra; quæ vehemen-
tissimè te offenderunt: dedisti cibum
potumque illi, qui abusus iis, ad tui i-
gnominiam.

Non

Non ingratus solùm fui; sed beneficiis etiam tuis me contra te armavi.

Omnes mihi creâsti creaturas, quæ commodis meis inservirent, meq; ad amorem tui attraherent; ego creaturas adhibui in odium tui inexcusabile.

Quæ ad pulcerrimam sapientiam tuam considerandam me adducere debuissent, me occæcarunt: nec oculos sustulerunt meos, sed depresserunt: ne colligerem, quantum creator tot creaturas formosas & decoras superaret. Creavit enim eas omnis formositatis, omnis decoris artificiosissimus magister.

Omnia mihi tradidisti; ut me tibi traderem, & consecrarem: omnia mihi servire voluisti; ut ego tibi servirem: qui toties de te ne cogitavi quidem.

Adstiterunt tuæ mihi, mandatu tuo, creaturæ ad nutum: ego, ah! mandata tua audacter renui.

Sanitatem mihi corporis concessisti: usum ego ejus concessi Diabolo.

Robur mihi, intellectum, & voluntatem

308 CONTEMPLATIONES
tatem integram dedisti: dedi ego ea
ministerio iniquitatis.

Et quid dicam? Quot vidi aliorum
pericula atque damna; tot tua in me
vidi beneficia; quia periculis atque
damnis istis me obruere noluisti.

Si, quæ merebar, immittere mihi
voluisses; digniorem me, quam alios,
tot miseriis invenisses: sed misericor-
dia tua est, Domine! quòd non con-
sumtus sum.

Bestiæ beneficiis domantur, cicu-
rantur, & ad ministeria ac obsequia
hominum advesiunt: & tua me bene-
ficia non domuerunt, non permove-
runt; ut dicerem in corde meo: me-
tuamus Dominum Deum nostrum;
qui dat nobis pluviam tempestivam, &
ferotinam, in tempore suo, plenitudi-
nem annuæ messis custodiens nobis:
qui omnibus nos ditat benedictioni-
bus; qui à primo nos ortu servat ad ul-
timum usque vitæ halitum.

Nonne hæc oculis animoque meo
gratiam & misericordiam tuam pro-
ponere debuissent?

Si

Si autem tibi tantoperè sum ob-
strictus, propter ea beneficia, quæ
unius vi verbuli produxisti: quid tibi
debebo, quòd pretiosissimo unigeniti
Filii tui sanguine, à morte æterna & à
damnatione, me redemisti?

Ah! quantum consilium tuum sa-
pientissimum neglexi! quantum ado-
randam illam tuam, O Jesu! incarna-
tionem fui aspernatus?

Tu, Deus meus! homo factus es;
ut Divinæ me naturæ faceres partici-
pem: & ego perversissimus in bestiam
sum commutatus; instrumentum sum
factus Diabolorum.

Ex gloriosissimo Patris cœlestis so-
lio, ad me in solum descendisti: & ego
ad te me non elevavi, nec ascendere
tecum volui; sed profundius, operibus
carnis, in terram me defixi, & in cœ-
num scedissimarum iniquitatum me
depressi: in quibus me diu volutavi.

A potestate Diaboli me redemisti:
& ego sponte meâ laqueis me diabo-
licis irretivi.

Unum es corpus mecum factus: &
ego

310 CONTEMPLATIONES
ego peccatis me voluntariis abs te
avulsi; & corpori malignantium me
adglutinavi.

Tot me magnalia impellere non
potuerunt; ut te agnoscerem: tot
amoris tui testimonia saxum cordis
mei emollire non potuerunt; ut te red-
amarem: tantum tuum meritum eri-
gere me non potuit; ut omnem in te
spem collocarem.

Accuratissima illa tua justitia, quæ
multis modis, ex opere redemptionis,
elucet, tenere me non potuit: ut per-
penderem plagas & pœnas, quibus,
pro me, Filium dilectissimum cumula-
bas; & exclamarem: *si in viridi
ligno hæc faciunt; in arido
quid fiet?*

Tot cruciatus & tormenta persua-
dere mihi non potuerunt; ut in me de-
scenderem, & pensitarem: quo pecca-
tum odio prosequaris: propter quod
ipsum Filium tuum affligi crudelissi-
mè, permisisti.

Expa-

Expavescere utiq; super his debuif-
sem, & revereri nomen tuum.

Ita te, JESU meus! humiliasti; ut,
qui considerat, admiretur, & pavidus
te intueatur: ego autem superbivi; &
hoc quoque tempore aliis me, eheu!
sape præfero.

Nudus in ligno pendebas: ego au-
tem non contentus vestitu eo, qui ad
regendum necessarius, luxum & super-
fluitates quæsi: & mollissimè corpus
habui lutosum & damnosum.

Sitim tolerabas intolerabilem, in
plagis & angustiis extremis; ac fel-
mixtum aceto accipiebas: ego autem
meris me saginare volui cupediis, quasi
ad mactationem: crapulâ & ingurgi-
tationibus me oneravi, & ad libidines
animavi.

Ferebas omnia, quæcunque tuus ti-
bi Pater imponebat; nec ferre desi-
nebas, antequam verè posses dicere;
consummatum est: ego autem,
pro te, pauxilla ferre, molestum mihi
duco & tædiosum.

Cola-

Colaphos tu, qui benedictus es Dei Filius, ab impiis sustinuisti: ego vel digitulo tactus, vel verbulo læsus, in iram exardesco, & acerbissimè indignor: cum vermibus sim, nec hominis dignus nomine; & turpissimis meis flagitiis non ignominiam tantum abjectissimam, sed inferorum etiam poenas & ludibria commerear.

Et quid de vita mea pessima dicam ulterius? mori voluisti; ut ego, mortuus peccato, viverem iustitiæ: ego autem, nixus hac tuâ misericordiâ, videns volensque in peccata irruerem. Quâ deteriore te ignominiam potuissem afficere?

Misericordiam tuam feci ansam mearum impuritatium: & tam pretiosæ redemptionis medium, quod peccata cuiusvis inuisa reddere debuisset, ad peccatorum confirmationem, & continuationem, adhibui.

Quia tam clemens eras & misericors; peccata mihi esse licita, putabam: & cum tot mihi dona exhiberes; infamibus ea factis sum remuneratus:
adeò

adeò ut peccatorum remedium in peccati medium converterem, & gladium, quem ad repellendos Diaboli iectus mihi suggessisti, in me ipsum stringerem, meq; penè eo perderem.

Unicus es, Domine! qui pro nobis omnibus es mortuus: ut, qui vivunt, non vivant sibi; sed illi, qui pro nobis mortuus est & resuscitatus: ego autem hæc omnia invertens, mihi vixi, & cupiditatibus meis: quasi eum in finem mortuus eses, ut, animum meum explens, in desideriis carnis viverem, &, gratiâ tuâ abusus, malorum telam pertexerem.

Ah! quanta est patientia tua, Domine! quòd colaphos pro me sustines! quantò verò major est patientia tua, quâ tot sustines in mundo peccatores; qui meris te colaphis cooperiunt!

Perpetuâne verò hæc tua erit patientia?

Memini, quid impœnitentibus miniteris. Video, quòd terra, quæ, pluviis irrigata, fructû non producit, maledictione punitur: video, quòd vinea,

O

probè

314 CONTEMPLATIONES
probè quidem culta, sed tamen infru-
gifera, devastatur & conculcatur.

O durum! ô ferreum cor! ô inuti-
le & aridum lignum! nonne contre-
miscis, si vocem audis Dei omnipo-
tentis: omnem palmitem, non feren-
tem fructum, tollet Pater meus! si quis
in me non manserit, mittetur foras,
sicut palmes: & arefcet; & colligent
eum, & in ignem mittent; & ardebit.

¶ Quis tam securo homini, qui tam
horribile iudicium non exhorrescit,
metum injiciet? quàm surdus est & ve-
cors, qui non audit vocem hanc! quan-
to veterno hic immerfus? quanto le-
thargo sepultus? qui non hoc excita-
tur tonitru.

Ah! Domine! delectavit me ha-
ctenus terrestre hoc tabernaculum:
inter spinas & tribulos ambulavi, qui
semen verbi tui in me suffocârunt; ut
nulla in me cognoscendæ voluntatis
tuæ fuerit cupiditas. Cupiditates meæ
me seduxerunt; desideria mea me cir-
cumagitârunt; cogitationes meæ me
disturbârunt; vermis conscientia meæ
me

me admordit: & hæc omnia reputavi
pro securis deliciis, turbasque pacem
æstimavi.

Quid faciam, Deus meus? quid fa-
ciam? fateri cogor: dignum me non
esse, qui ad faciem tuam adpaream.

Erubesco, præ injustitia mea, meos
ad te oculos elevare: non audeo eos
attollere; ut quæram gratiam & beni-
gnissimam faciem tuam. Si debitâ me
vis poenâ afficere: nec cœlum, nec ter-
ra me contegent. At nec vis, Domi-
ne! Deus meus! ut quisquam pereat;
sed ut omnes convertantur & vivant.

Creâsti me ad laudem tuam: quis
verò Te apud inferos, qui te blasphe-
mant, laudabit? Tantum pro me ly-
tron solvisti! si autem in afflictissimis
hisce angustiis me rejicias, quis re-
cipiet?

Si me tanto pretio redemptam crea-
turam tuam repudies, quis juvabit?

Ah! utiqve es Pater meus, Pater il-
lius misericordiæ, quæ est immensura-
bilis, quæ est infinita.

Et quamvis inobedientiâ meâ jus

316 CONTEMPLATIONES
hæreditatis amiserim : non tamen, ô
Pater meus ! cor tuum paternum ami-
fisti : quamvis abs te, Pater ! defece-
rim ; non tamen tu, Pater ! deficies, aut
Pater esse desines. Non desit verbum
illud : *vivo ego ! nolo mortem
peccatoris : sed ut conver-
tatur, & vivat.*

Et quamvis innumerabilia sint pec-
cata, & vulnus meum videatur insana-
bile : non tamen tu nescis modum,
quo mihi medearis.

Confirma igitur, & imple promissa
tua : sanguine Filii tui me lava effica-
citer : ne in casum, quoad me, sit
mortuus.

Tàm ego sum de carne ejus, & ipse
de carne mea ; quàm Petrus, quàm Da-
vid, quàm Paulus : tàm meus est Im-
manuel ; quàm aliorum.

Portavit totius mundi peccatum :
portavit ergò & meum.

Respice ergò, ah ! respice Domi-
ne ! ovem hanc perditam : respice crea-
crea-

creaturam tuam: nec in furore tuo argue, quem manustua plasmaverunt.

Suscipe, Jesu Christe! animam, quam redemisti.

Adrepo quidem ad te plurimis fauciatu vulneribus: sed tu, Medicus animarum, & Magister infirmorum experientissimus, sanare ea potes omnia.

Venio occæcatus; tu me potes illuminare: venio mortuus; tu potes vivificare: venio leprosus; tu potes purificare.

Asperge me hysopo; & mundaabor: lava me; & super nivem dealabor.

O Deus meus! Deus vitæ meæ! misericordia tua major est peccatis meis; clementia tua excedit omnes iniquitates meas.

Plus potes, Domine! remittere; quàm ego peccare: misericordia enim tua fundo & numero caret: mea autem peccata, quotquot sint, quanta quanta sint, fundum habent & numerum.

Eripe ergò me, & libera me.

Remitte mihi magnam meam in-

O 3

justi-

318 CONTEMPLATIONES
justitiam : aufer cor durum & saxeu-
um; & crea in me cor molle & mun-
dum: ut, adhuc in hac vita, tibi agam
gratias, alios peccatores fide & vitâ
meâ ad te adducam; &, cum Angelis
tuis, pro hoc & aliis beneficiis innume-
rabilibus, te celebrem, & glorificem
in æternum. Amen, Deus meus! fiat,
Jesu Christe! Domine meus! fiat!

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI
XXXVIII.

*De Peccatorum magnitudi-
ne ac fœditate; & de eorum-
dem confessione.*

Horroreo temeritatem meam:
cùm mecum reputo, quàm Ma-
jestatem meis peccatis offenderim:
cùm considero; quàm benignum ac
mirificum Patrem reliquerim! Dete-
stor ingratitude meâ: cùm anim-
adverto, à quàm beata libertate Spi-
ritus,